

Књига пророка Данила — сто седамдесет пета

Прослављени Христос: пророчке паралеле у Данилу и Откривењу

Jeff Pippenger

2024-04-05

Виђење Христа у десетој глави Данила јесте исто виђење које је Јован видео у Откривењу. То је било виђење „marah“, што је женски облик израза „march“ за виђење Христовог појављивања. „March“ је виђење о две хиљаде и три стотине година, а његово основно значење јесте „појављивање“. „Појављивање“ Христа и код Данила и код Јована било је виђење прослављеног Христа.

И двадесет и четвртога дана првога месеца, кад бејаш крај велике реке, која је Хидекел; подигох очи своје и погледах, и гле, неки човек обучен у лан, а бедра му опасана чистим златом из Уфаза; и тело му беше као хрисолит, и лице му као муња, и очи му као огњене светилке, и мишице његове и ноге његове као углачана бронза, и глас речи његових као глас мноштва. Данило 10:4–6.

Реч „марех“, која значи „изглед“, у овом одломку је преведена као „изглед муње“. Та реч се у десетом поглављу употребљава четири пута, и два пута је преведена као „виђење“, а два пута као „изглед“. Употребљена је још три пута у свом женском облику. Реч „марах“ јесте женски израз виђења „изгледа“. Она се дефинише као „огледало“, и представља „каузативни“ прилог који проузрокује да се нешто догоди када се види.

Каузативни прилог изведен је од придева који узрокује да се нешто догоди или производи неки учинак. У језику и граматичи, он се често односи на глаголе или конструкције које изражавају идеју да неко или нешто проузрокује да неко други или нешто друго изврши неку радњу или искуси неко стање.

На пример, у реченици „Она га је насмејала“, глагол „насмејала“ има каузативно значење, јер указује на то да је субјекат (она) проузроковао да објекат (он) изврши радњу (смејање).

„Поправио сам свој аутомобил.“ (У овој реченици субјекат „ја“ је проузроковао да неко други изврши радњу поправке аутомобила.)

„Она је навела своје ученике да се спремају за испит.“ (Овде је субјекат „она“ проузроковао да се њени ученици укључе у радњу спремања за испит.)

„Ошишао се.“ (У овом случају, субјекат „Он“ је проузроковао да неко други изврши радњу шишања његове косе.)

„Компанија је дала да се зграда реновира.“ (У овој реченици, компанија је проузроковала да неко други изврши радњу реновирања зграде.)

„Навешћемо децу да помогну око кућних послова.“ (Овде субјекат „ми“ намерава да проузрокује да деца учествују у радњи помагања око кућних послова.) У сваком од ових примера, каузативни глаголи (had, made, got, get) указују на то да субјекат проузрокује да неко други изврши радњу означену главним глаголом (repaired, study, cut, renovated, help).

Визија „mareh“ о појави, када је исказана у женском роду као „marah“, и када је одређена као „огледало“, показује да се визија прослављеног Христа обнавља у онима који ту визију посматрају. Када је Данило видео „појаву“ Христа као муњу, једна класа људи побегла је у страху, али је код Данила она произвела чудесну промену у њему.

И ја, Данило, сам видех виђење; јер људи који беху са мном не видеше виђење; али велико дрхтање обузе их, те побегоше да се сакрију. Тако остадох сам, и видех ово велико виђење, и не остаде снаге у мени; јер се моја красота у мени претвори у изнемоглост, и не задржах снаге. Данило 10:7, 8.

Истина је представљена јеврејском речју „истина“, која је сачињена од првог, тринаестог и последњег слова јеврејског алфабета. Прво слово и последње слово увек су исто за Христа, јер Алфа и Омега увек представља крај са почетком. Средње, односно тринаесто слово, представља побуну. Данило каже: „Ја, Данило, сам видех виђење“, али људи који беху с Данилом, који су живели у побуни, „не видеше виђење“. Стога је Данило „сам“ „видео велико виђење“. На почетку и на крају Данило је сам видео виђење, а друго упућивање учинило је да се код оних који побегоше испоји њихова побуна. Данило представља Божји народ у последњим данима, који се кроз процес посматрања Његовог обличја мења у Христов лик. Ми треба да гледамо виђење „огледала“.

„Морамо имати познање о Богу кроз живо искуство. Ако идемо даље да бисмо познали Господа, знаћемо да је Његов излазак приправљен као јутро. Христос нас позива да се испунимо сваком пуноћом Божјом. Тада можемо истински представљати савршенство хришћанске религије. ‘Који год пије од воде коју ћу му ја дати,’ изјављује Спаситељ, ‘неће ожеднети до века; него вода коју ћу му ја дати биће у њему извор воде која тече у живот вечни.’ Христос жели да будемо сарадници с Њим. Када се испразнимо од себе, Он ће нам дати Своју благодат да је преносимо другима. Две маслинове гранчице, које кроз две златне цеви изливају из себе златно уље, заиста ће очишћеним судовима давати светлост и утеху и наду и љубав за оне који су у потреби. Морамо Богу пружати више од повремене службе. Али то можемо чинити само ако се учимо од Исуса, негујући Његову кротост и понизност срца. Сакријмо се у Богу. Имајмо поверења у Њега. Пребивајмо у Христу. Тада се сви ми, ‘са откривеним лицем, гледајући као у огледалу славу Господњу, преображавамо у то исто обличје из славе у славу’ — из карактера у карактер. Бог не очекује немогућности од тебе или од мене. Гледајући у Њега, можемо се променити у Његово обличје.” Signs of the Times, April 25, 1900.

У десетој и деветој глави Данила, Гаврило даје Данилу тумачење спољашњих и унутрашњих визија пророштва, а Данилова прва изјава у првом стиху десете главе јесте да је имао разумевање обеју визија, представљених као „ствар“ и „виђење“. То разумевање је примио на крају двадесет и једног дана током којих је био у жалости. Тих двадесет и један

дан окончали су се доласком арханђела Михаила. Број двеста двадесет, и број двадесет и два, који је десетина, или десетак, од двеста двадесет, симбол је сједињења божанства са човечанством, и управо двадесет другог дана Данило је био преображен у Христов лик.

Нисам јео укусан хлеб, нити је месо ни вино ушло у моја уста, нити сам се уопште помазивао, док се не навршише три пуне седмице. А двадесет и четвртог дана првог месеца, кад бејаш на обали велике реке, која је Хидекел, подигох своје очи и погледах, и гле, неки човек обучен у лан, коме бедра беху опасана чистим златом из Уфаза. Данило 10:3–5.

Данило представља Божји народ последњих дана који је кроз Божју пророчку Реч препознао да је расејан, и који жали због свог расејаног стања и тражи светлост. Њихово расејано стање приказано је као долина мртвих сухих костију у тридесет седмом поглављу Језекиља. Кости су мртве и расејане, али су препознате као дом Израиљев. Дом Израиљев последњих дана јесте сто четрдесет и четири хиљаде. Они су расејани, као што је Данило препознао из књига Јеремије и Мојсија. У Језекиљу, мртвост указује на то да они препознају своје стање.

Тада ми рече: Сине човечји, ове су кости сав дом Израиљев; ево, они говоре: Кости наше су се осушиле, и нада наша је пропала; одсечени смо са својих страна. Језекиљ 37:11.

Дом Израиљев, који представља кости, објављује да су „одсечени од наших делова“. Они су препознали своје расејано стање. Дом Израиљев последњих дана испуњава параболу о десет девојака до у најситније слово, а у милеритској историји испуњење препознавања да су били одсечени од својих делова поистовећује се с тренутком када су мудре девојке дошле до разумевања да се налазе у времену оклевања, као и да је време оклевања било одређени период параболе. Они у Језекиљу који препознају своје расејано стање јесу они који су, после првог разочарања, препознали да се налазе у времену оклевања.

И Језекиљеве кости, и мудри из приче о десет девојака, представљени су Даниловим жаловањем током двадесет и једног дана. После двадесет и једног дана, двадесет другог дана, Михаило је сишао, и Данилу је било дато виђење прослављеног Христа које је Данила променило у обличје Христово. И мудре девојке и мртве кости такође морају проћи кроз преображење остварено виђењем у огледалу.

Данило, Језекиљеве мртве кости и мудре девице из милеритске историје, сви се поистовећују са двојицом сведока који су убијени у једанаестом поглављу Откривења. Мојсије и Илија били су убијени, али је требало да буду васкрснути на крају три и по симболична дана. Мојсија је васкрсао Михаило, како је то утврђено у Посланици Јудиној.

А арханђео Михаило, када се препираше са ђаволом и спорише око Мојсијевог тела, не усуди се да против њега изрекне хулну осуду, него рече: Господ нека ти запрети. Јуда 1:9.

У десетом поглављу Књиге пророка Данила, Данило прима визију огледала када Михаило силази после двадесет и једног дана жалости. Глас Михаилов је тај који подиже мртве.

Јер ће сам Господ сићи с неба с повиком, с гласом арханђеловим и с трубом Божјом; и мртви у Христу устаће најпре. 1. Солуњанима 4:16.

Десета глава Данила означава прелаз Лаодикијског покрета трећег анђела у Филаделфијски покрет трећег анђела. Она је усклађена са два сведока из једанаесте главе Откривења, са мртвим костима из тридесет седме главе Језекиља, са мудрим девојкама у причи о десет девојака и са милеритима који су испунили ту причу. Гаврило је дао тумачење великог огледалног виђења, довршавајући дело тумачења које је започео у деветој глави. То тумачење је било остварено тако што је Гаврило указао на пророчку историју која се налази у једанаестој глави, а која се заправо наставља у прва три стиха дванаесте главе. Потом се у четвртој стиху дванаесте главе Данилу каже да запечати своју књигу.

У десетом поглављу Књиге пророка Данила, „ред по ред“, Данило представља Божји народ последњих дана, који је такође у другом поглављу Књиге пророка Данила представљен као онај који усрдно настоји (под претњом смрти) да разуме спољашњу пророчку поруку представљену Навуходоносоровим тајним ликом звери. Он такође настоји да разуме виђење унутрашње пророчке поруке представљене са две хиљаде и три стотине дана. После двадесет и једног симболичког дана жалости у десетом поглављу, он је најзад представљен као онај који разуме оба откривења. Његово разумевање бива остварено када арханђео силази и када га се три пута дотиче.

Његово искуство са Михаилом, виђење Михаила које само он види, припрема га да прими потпуно тумачење и унутрашњих и спољашњих пророчких виђења. То искуство изложено је, ред по ред, на веома детаљан начин када се сагледа заједно са тридесет седмим поглављем Језекиља, једанаестим поглављем Откривења и шестим поглављем Исаије. Стих у једанаестом поглављу у којем Гаврило спаја та два виђења јесте десети стих, јер тамо цар севера напредује до тврђаве, али не даље. Тврђава је народ, или престоница, или цар Египта у том стиху, како је одређено код Исаије у седмом поглављу.

Јер је глава Сирији Дамаск, а глава Дамаску Ресин; и за шездесет и пет година Јефрем ће се разбити, да више не буде народ. И глава је Јефрему Самарија, а глава Самарији син Ремалијин. Ако не верујете, заиста се нећете утврдити. Исаија 7:8, 9.

У десетом стиху једанаестог поглавља Данила, цар севера долази до границе Египта, а тај стих то одређује као „тврђаву“ Египта (цара југа). Може се показати да десети стих представља 1989. годину, када је Совјетски Савез био збрисан од стране папства и његове посредничке војске, Сједињених Држава. То је био први од три посредничка рата, који се коначно претвара у Трећи светски рат у трећем посредничком рату (Панијум). Други посреднички рат представљен је стиховима једанаест и дванаест, и сада се одвија у Украјини, где Русија представља цара југа, као што је Совјетски Савез представљао цара југа у свом поразу 1989. године.

У прошлости сам употребљавао израз „хладни рат“ да бих направио разлику између ова три посредничка рата и светских ратова. У Украјини се заправо води стварни рат, тако да то у ствари није хладни рат, већ посреднички рат између папства и његових савезника и Русије.

Али треба да дође до трећег светског рата, у којем ће се готово сваки народ сматрати метом.

„О, када би Божји народ имао осећај о надолazeћем разорењу хиљада градова, који су сада готово предати идолопоклонству!...“

„Преступ је готово достигао своју границу. Збуњеност испуњава свет, и велики ужас ће се ускоро обрушити на људска бића. Крај је врло близу. Ми који познајемо истину треба да се припремамо за оно што ће се ускоро сручити на свет као силно изненађење.“

Review and Herald, September 10, 1903.

У једанаестом и дванаестом стиху, Русија, цар југа, поразиће заступничку војску папства, представљену нацистичким режимом који усмерава украјинске ратне напоре, а коју подржава претходна заступничка војска папства, Сједињене Државе. У Другом светском рату, заступничка војска папства, цара севера, против комунистичке Русије била је немачки нацистички режим, и та заступничка војска је изгубила, као што ће поново изгубити у Украјини у блиској будућности.

Трећи посреднички рат представљен је у стиховима тринаест до петнаест, и у древној историји испунио се битком код Панија. Трећи посреднички рат водиће Сједињене Државе, посредничка војска папства, и цар севера ће у том рату надвладати атеизам, као што је то учинио у првом посредничком рату (хладном рату). У првом и трећем посредничком рату, цар севера — папство — побеђује цара југа (Совјетски Савез), а затим побеђује Уједињене нације. Његова посредничка војска у те две битке била је, и поново ће бити, Сједињене Државе.

Трамп ће поново бити изабран као осми председник, то јест од седам председника који су владали у Сједињеним Државама откако је први посреднички рат (хладни рат) био испуњен 1989. године, што је било време свршетка за реформни покрет трећег анђела. Трамп представља републикански рог на звери која излази из земље, и примио је смртоносну рану од звери „воук“ атеизма 2020. године, у испуњењу тога да су два сведока из једанаестог поглавља Откривења била убијена на улици.

Future for America predstavlja pravi protestantski rog tokom iste istorije, a 2020. godine Future for America je zadobio smrtonosnu ranu od zveri „woke“ ateizma. Godine 2023, dvadeset i dve godine nakon 2001, Mihailo je sišao da započne proces prikazan kod Jezekilja, Jovana, Danila i Isaije vaskrsavanja silne vojske koja će biti podignuta kao zastava pri uskoro dolazećem nedeljnom zakonu.

Године 1856, филаделфијски милеритски покрет прешао је у лаодикијски милеритски покрет, и ту и тада одбацио увећано знање о седам времена, а потом у потпуности довршио своју побуну 1863. године. Милерити су прешли из стања представљеног шестом црквом, Филаделфијом, у искуство седме цркве, а та прекретница је усклађена с историјом 2023. године, када лаодикијски покрет Future for America прелази из искуства седме цркве натраг у искуство шесте цркве, Филаделфије. У овој пророчкој примени, истински протестантски рог, као и републикански рог, постаје осми, који беше од седморице.

Кључ за препознавање да је украјински рат други посреднички рат јесте „тврђава“ из десетог стиха, и седмог стиха. У седмом стиху, који је представљао папство које је 1798. примило своју смртоносну рану, цар југа је ушао у „тврђаву“ цара севера, и то се испунило када је Наполеонов генерал ушао у Ватикан и одвео папу у ропство. Цар југа је ушао у тврђаву. У десетом стиху цар севера, који представља папство и његову посредничку војску, Сједињене Државе, однео је структуру Совјетског Савеза, али је оставио „тврђаву“ да стоји. „Тврђава“ је била глава, престоница — то је била Русија.

Али „глава“, или тврђава, може бити утврђена само на основу два или три сведока, употребом Исаије, седме главе, стихова седам и осам. Исаија седам, стихови осам и девет, били су главна референтна тачка за низ чланака Хирама Едсона о „седам времена“, објављених 1856. године. Два стиха која утврђују да је Русија тврђава која надвладава у садашњем украјинском рату, уједно су и два стиха која утврђују почетну тачку за оба „седам времена“, против северног и јужног царства Израиља. Десети стих једанаесте главе поистовећује спољашњу визију, за коју Сестра Вајт учи да се заснива на успону и паду царстава.

„Из успона и пада народа, као што је јасно приказано у књигама Данила и Откривења, треба да научимо колико је безвредна пука спољашња и световна слава. Вавилон, са свом својом моћи и величанством, какве наш свет од тада више никада није видео,—моћи и величанством који су људима онога доба изгледали тако постојани и трајни,—како је потпуно ишчезао! Као „цвет травни“, пропао је. Јаков 1:10. Тако је пропало и Медо-Персијско царство, и царства Грчке и Рима. И тако пропада све што нема Бога за свој темељ. Само оно што је повезано с Његовом намером и што изражава Његов карактер може опстати. Његова начела су једино постојане ствари које наш свет познаје.“ Пророци и цареви, 548.

Три посредничка рата „јасно су изложена у књигама пророка Данила и Откривења“, а кључ за ову истину јесте „тврђава“ из десетог стиха једанаесте главе Данила. Али десети стих се такође односи на унутрашње виђење, јер је почетна тачка за оба периода од „седам времена“ такође назначена у седмом поглављу Исаије, у стиховима осам и девет. Спољашње и унутрашње не могу се раздвојити, а два раздобља од по две хиљаде пет стотина двадесет година уједно су и две Језекиљеве палице, које, када се саставе, представљају запечаћење сто четрдесет и четири хиљаде, што је сједињење Божанства са човечанством.

Данилово искуство са каузативном визијом „marah“ представља пророчку линију у којој Михаило силази и васкрсава свој народ последњих дана. То васкрсење представља кораке које Христос извршава да би своје Божанство сјединио са човечношћу свога народа последњих дана. То се остварује сједињењем Божанског ума са људским умом, тако да имају један ум, и остварује се у престоној дворани, у Светињи над светињама, која је „тврђава“ коју сестра Вајт означава као „цитаделу“ (тврђаву) душе.

У престоној дворани Божји народ последњих дана прима Христов ум, а затим бива посађен са Христом на небеским местима. Небеско место где Христос седи јесте тврђава, односно глава храма. Телесни храм има нижу природу, која је тело, односно плот. Он такође има

вишу природу, која је ум. У десетом стиху једанаестог поглавља Данила, кључ који означава тврђаву спољашњег виђења, такође означава и тврђаву унутрашњег виђења, и тиме препознаје историју у којој рогови републиканизма и протестантизма прелазе у лик звери (републиканизам), или у лик Божји (истински протестантизам). Оба рога тада постају осми који је од седморице.

Стога, истински рог протестантизма јесте филаделфијски рог, који је Језекиљева силна војска и Исаијин барјак који се подиже у рату против иконе звери, најпре у Сједињеним Америчким Државама, а затим у свету. Данило 11, стих 10, одређује тачку у светој историји у којој почиње сједињавање штапова. Украјински рат је почео 2014. године, али тек 2022. Русија је започела инвазију на Украјину. Године 2023, двадесет две године после 2001, Михаило је отпочео Своје дело васкрсавања оних који су претрпели своје прво разочарање у испуњењу параболе о десет девојака 2020. године. Он је најпре подигао „глас“ који сада виче у пустињи. У јулу 2023. тај глас је почео да виче, и то је био исти глас који је био подигнут на почетку реформског покрета трећег анђела 1989. године, јер Исус увек приказује свршетак почетком.

„Глас“ који виче у пустињи почео је да одзвања излагањем првог поглавља Откривења, где је сједињење Божанства са човечанством представљено као Откривење Исуса Христа, откривење које се отвара непосредно пре него што се затвори време милости. Данило је доживео то откривење у десетом поглављу, са „узрочном“ визијом. Сједињење Божанства са човечанством у првим стиховима Откривења представља најважнију истину, на основу правила првог спомињања. Сједињење Божанства са човечанством, које је запечаћење сто четрдесет и четири хиљаде, извршава се Речју Божјом. Та Реч се даје од Оца Сину, који је даје Своме анђелу, који затим даје поруку људском представнику. Прва два корака представљена су Божанством. Та два корака поседују особеност да други корак Божанства представља Божанство које је створило све. Следећа два корака представљена су Божјим створењима. Први корак је непали анђеол, а друго испољавање Божјег стварања било је оно коме је била дата сила да поново ствара по својој врсти. Тај четврти корак, који представља човечанство, требало је потом да узме поруку и пошаље је црквама, да би цркве могле „читати и слушати“ оно што је у њој написано.

Наставићемо ово проучавање у наредном чланку.

Откривење Исуса Христа, које му даде Бог, да покаже слугама својим шта се има ускоро збити; и посла га и објави преко анђела свога слуги своје Јовану, који посведочи реч Божију и сведочанство Исуса Христа, и све што виде. Блажен је онај који чита, и они који слушају речи овога пророштва, и држе што је у њему написано; јер је време близу. Јован седам цркава које су у Азији: благодат вам и мир од Онога који јесте, и који беше, и који долази; и од седам Духова који су пред престолом његовим; и од Исуса Христа, који је верни сведок, првенац из мртвих и кнез над царевима земаљским. Њему који нас је заволео и опрао нас од греха наших својом крвљу, и учинио нас царевима и свештеницима Богу и Оцу своје, њему слава и власт у векове векова. Амин. Ево, долази с облацима; и угледаће га свако око, и они који га прободоше; и заплакаће за њим сва

племена земаљска. Да, амин. Ја сам Алфа и Омега, почетак и свршетак, говори Господ, који јесте, и који беше, и који долази, Сведржитељ. Ја Јован, који сам и брат ваш и заједничар у невољи, и у царству и трпљењу Исуса Христа, бејах на острву које се зове Патмос, за реч Божију и за сведочанство Исуса Христа. Бејах у Духу у дан Господњи, и чух за собом глас велики, као трубу, који говораше: Ја сам Алфа и Омега, први и последњи; и: Што видиш, напиши у књигу и пошаљи седам цркава које су у Азији: у Ефес, и у Смирну, и у Пергам, и у Тијатиру, и у Сард, и у Филадельфију, и у Лаодикију. Откривење 1:1–11.